

عنوان پایان‌نامه: تاثیر تعامل اجتماعی بر نوآوری شرکت های بیمه

استاد راهنما: دکتر علی اکبر افجه

استاد مشاور: دکتر مقصود امیری

دانشجو: سیده مانلی سلطانی

چکیده: همه سازمان‌های دولتی و خصوصی، برای توسعه، رشد و پایداری در عرصه رقابتی امروز به خلاقیت و نوآوری سازمانی نیاز دارند که در قالب آن بتوانند پاسخگوی نیازها و خواسته های جدید مشتریان خود باشند.

به علت وجود تحولات اخیر صنعت بیمه در زمینه خصوصی سازی و آزادسازی این صنعت، نوآوری و خلاقیت در محصولات عرضه شده توسط شرکت های بیمه بیش از پیش اهمیت می‌یابد. فرایند نوآوری یک فرایند تعاملی است و شامل بازیگران متعددی است که در درون سازمان توزیع شده‌اند. چنین فرایند تعاملی ای برای آنکه بتواند فعالیت های نوآورانه را شکل دهد و نتایج آن را منتشر کند نیاز دارد که در درون شبکه‌های تعاملی توسعه یابد. پژوهش ناهاپیت و گوشال نشاندهنده آن بود که شبکه اجتماعی یا ارتباطات تعاملی فرصت هایی را برای یادگیری دوجانبه فراهم می کند و تسهیل کننده مبادله و ترکیب دانش است. در این پژوهش سعی شده است که با توجه به عوامل موثر شناسایی شده در نوآوری مانند مدیریت دانش و تعامل اجتماعی، به بهبود وضعیت نوآوری در شرکت های بیمه کمک نماییم. نوآوری در این پژوهش شامل نوآوری اداری و فنی می باشد که می تواند در محصولات و خدمات ارائه شده توسط شرکت های بیمه، در روش های ارائه خدمت و در روش های پرداخت خسارت در شرکت های بیمه جلوه یابد. بنابراین هدف پژوهش حاضر، بررسی تاثیر تعامل اجتماعی بر نوآوری در شرکت های بیمه با استفاده از مدل پیشنهادی هانگ و یانگ است تا بتوان با بررسی آن به بهبود نوآوری و خلاقیت در شرکت های بیمه پرداخت.

جامعه آماری این تحقیق شرکت های بیمه خصوصی در تهران هستند. تعداد ۱۳۴ نفر از مدیران این شرکت ها به عنوان نمونه انتخاب گردید. برای جمع آوری داده ها از پرسشنامه استفاده گردید. برای آزمون فرضیه ها با توجه به داده های پرسشنامه از آزمون های t استیودنت و آزمون معادلات ساختاری استفاده شد. یافته ها با توجه به نتایج به دست آمده از

آزمون فرضیه ها و همچنین با توجه به ضریب رگرسیون استاندارد، حاکی از آن است که تعامل اجتماعی تاثیر مستقیم و مثبتی بر روی نوآوری دارد و متغیر مدیریت دانش در این میان نقش واسطه و میانجی را ایفا می کند. از میان مولفه های مدیریت دانش در شرکت های بیمه خصوصی شهر تهران به عامل کسب دانش همچنین متغیر نوآوری اداری توجه چندانی نمی شود.